

JETHRO TULL
A NEW DAY #121

AND REPORT 121

Ahoj znovu.

Takže kde jsme to byli? -ptá se David Rees v AND číslo 121, které vychází vzápětí po předchozím čísle... !!!

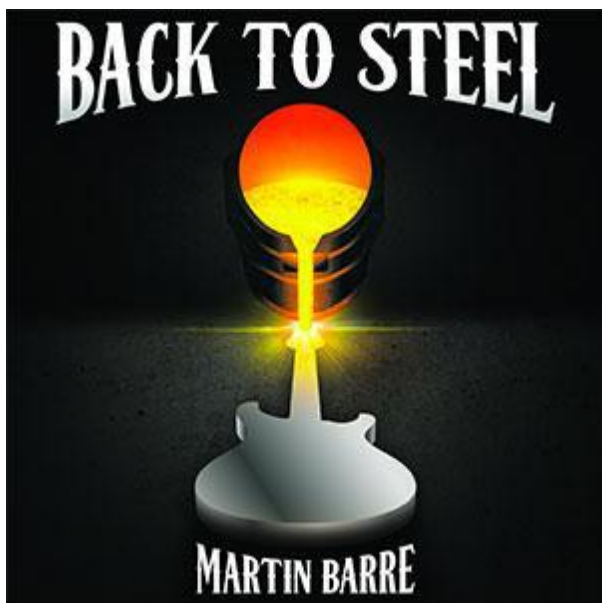
No, Mocný Martin Barre vyrazil na další turné po UK, Evropě a konečně také do USA. Zároveň vychází jeho nové album *Back To Steel (Zpátky k oceli)*, a byl tak učiněn další významný krok k ovládnutí světa! Zatímco Rees se chystá na koncerty MB v Haslemere a Kinross, prezidentská kancelář FCJT spolu s dvorním tlumočnickem se vydá 24.10. do Drážďan. Rees doporučuje, abyste MB také někde chytili, protože může garantovat, že budete nadšeni!

James Anderson po představení Rockové Opery JT v Toonu potvrdil, že se plánuje mnoho dalších představení na rok 2016 jak v Evropě, tak i mimo ni.

Také se zmínil, že po lehké Reesově kritice nadměrného využití předtočených vystoupení hostů, se bude James snažit vyprodukovat show v Londýně, kde by doposud virtuální hosté vystoupili živě! I když to není jisté, Rees by v tom případě vážil cestu do TOHO LONDÝNA, kam tedy jezdí značně nerad...

Dále se v čísle pojednává o návštěvě lana v kostele Sv. Bartoloměje v Dolním Basildonu, kde je vynálezce p.Jethro Tull pochován.

Úžasná série alb JT remixovaných Stevenem Wilsonem pokračuje vydáním speciální verze *Too Old To Rock'n'Roll: Too Young To Die!*, ohlášené na 27.11. Fanzin tento počín oslavuje pohledem na málo známý TV záznam z té doby, plus na nějaké fotky z té doby...

MARTIN BARRE Back To Steel

Garage Records GAR0001

Je zvláštní připomenout si tvrzení I. Andersona před nějakou dobou, že "Martin nerad pracuje ve studiu", vezmeme-li v úvahu tu řádku alb, která MB natočil od doby svého rozloučení s JT.

Nový počín se lehce odklání od dědictví Tull a od důrazu na instrumentální muziku, přičemž vyzdvihuje vlastní skladatelské schopnosti MB. Za zády se skvělou kapelou, tedy zpěvákem a kytaristou Danem Crispem, úžasným bicmanem George Lindsayem, Alanem Thomsonem na basu, plus zpěv a hru na slide kytaru a hammondky, za dodatečného přispění Alexe Harta a

Elani Andrea zpěvem a doprovodnými vokály. Vytvořili pozoruhodné rockové album, které je patrně zatím nejsilnějším z Martinovy sólové kariéry.

11 z 15 skladeb jsou novými kompozicemi MB, eklektickým mixem rockových a akustických nebo bluesových kusů. Dokonce se tu najde i náznak folku na skladbě *Sea of Vanity*.

Převzaté skladby jsou zajímavou směskou beatlesovské *Eleanor Rigby* a nesmrtelné *Smokestack Lightning* Howlin' Wolfa.

Najdeme tu i dvě skladby z repertoáru Jethro Tull tracks – výbornou verzi *Slow Marching Bandu*, a zajímavou verzi *Skating Away On The Thin Ice of The New Day*. Rees si na ní nemohl zvyknout, ale zdá se, že tato trochu rockovější varianta si ho začíná získávat... Hvězdou show je bezesporu Martin Barre – nejlepší kytarista světa. Většina z nás pozná jeho zvuk po několika vteřinách hraní. Stejně jako Andersonova hra na flétnu, také Barrého hra na kytaru je prý rok od roku lepší – jen si představte, jak skvěle bude hrát ve 100 letech! – říká David Rees, vydavatel fanzinu AND. Koupit lze dílko na Amazonu atd., ale také přímo na stránkách www.martinbarre.com. nebo na koncertě – kupujte tam, ať neshrábne hamižný Amazon svých 30%!

Too Old To Rock'n'Roll: Too Young To Die!

Nové vydání tullího alba z roku 1976 *Too Old To Rock'n'Roll: Too Young To Die!* bude v obchodech 27.11. (právě včas k zařazení na seznam pro Ježíška). Warneri opustili schéma 40-tých výročí a chrlí tyto balíčky jeden za druhým. *Songs From The Wood* bude vydáno někdy příští rok, aniž bychom museli čekat do roku 2017!

Najdeme zde další související nahrávky, jiné verze mixů, alternativní mixy, a to vše usazené ve 40-stránkové knize s hlavní promluvou Martina Webba, anotace k jednotlivým skladbám od lana Andersona, zákulisní rozhovory, plus dosud neviděné fotky. Také přímý přepis master kopie nahrávky původního LP z roku 1976 LP ve verzi 96/24 stereo PCM (čemuž nikdo v redakci AND nerozumí). Áááá – a taky dosud nevydané skladby! Cože?? Dokonce i po vyčerpávajícím NightCapu a všech výročních výběrech?? Ano, skutečně. I když Ian před časem prohlásil, že už opravdu k vydání nic nezbylo, je úžasné zjistit, že se vždy ještě něco „urodí“ v dlouho zapomenutých krabicích a na koncích odložených pásků. Takže to nyní objevujeme, spolu s odlišnými verzemi albových písní. A garantujeme, že minimálně jedna z dosud neslyšených písní je opravdu *extrovní*, tvrdí se v AND 121. A to vše dostáváme za dostupnou cenu.

A co ten televizní speciál?

QUADROPHENIA v podání JETHRO TULL?

TV Special – napsal Pat Kent

Rocková opera Pete Townshenda *Quadrophenia* se zaměřovala na kulturu 'mods' a pojednávala o Jimmym, mladíkovi, který ztratil iluze. Dvojalbum mělo hloubku, zabývalo se obavami a vztekem dospívající mládeže. V roce 1973 ho The Who prezentovali pódiově, i když s potížemi. Obrácenou stranou mince mods byli v 60. letech rockeři. Anderson ve svém původním konceptu chtěl tento exkurs do kultury mládeže dané doby pojmout z jiné perspektivy, než Townshend. Snad nechtěl jít tak do hloubky, ale zamýšlel více humoru. Na rozdíl od díla The Who, které bylo přijato celosvětově, *Too Old to Rock 'n' Roll* bylo naopak jediným albem Tull ze 70. let, které neobdrželo jako ocenění Zlatou desku. Hrdina díla Tull, rocker Lomas, trpí deziluzí z toho, že společnost se na rozdíl od něho odklonila od rockerů, oděných v kůži, a od motorek z 50. a 60. let. Živen svou krizí středního věku se vydá v momentu šílenství odreagovat divokou jízdou s překročením rychlosti 100mil/h (160 km/h) na dálnici A1 v sedle své věrné motorky Doris. Ztratí ale nad strojem kontrolu, havaruje, a později se probere v nemocnici. Zjistí, že móda se změnila, vrátila se oklikou do stylu 50. let. 'Napomádování' s jejich hudbou a oblékáním jsou zpět v kursu, a také on se vrací na výsluní, obdivován „všemi holčičkami“ jako objekt touhy. Anderson vždy prohlašoval, že toto album není autobiografické, ale to nezabránilo novinářům a kritikům v hledání spojení, zejména když byl v roce 1976 už za dveřmi punkrock a „dinosauří“ staré kapely byly v nemilosti tisku. Použití sloganu z názvu alba v recenzích a článcích bylo oblíbeným způsobem připomenutí, že skupina není zrovna miláčkem médií, a stávalo se malým, ale těžkým břemenem na krku kapely. Celý ten trik s prohlášením 'Příliš staří na rokenrol' byl vytahován stále znova a znova línými novináři, kteří chtěli koncept alba porovnávat s realitou 60. let, kdy byla skupina průlomovou, a naznačovat, že nyní v době povstávajícího punku a nové vlny se JT snaží dále vnucovat své staromódní zboží již na zcela jiném trhu. V Británii oněch dnů byly televizní show nepočtené a zřídka, vévodil jim pořad BBC „Top of the Pops“. Nicméně, nezávislá televize Independent Television se snažila v roce 1975 prosadit konkurenční hudební show nezaloženou na žebříčkách popularity, a to v čele s Mikem Mansfieldem. Pořad se nazýval „Supersonic“ a byl primárně určen mladšímu publiku, ale získal širší ohlas, protože uváděl pár skupin, které divák normálně nemohl na obrazovce vidět, tedy takové, jako Kevin Ayers, String Driven Thing a Ronnie Lane's Slim Chance.

27. března 1976 se v posledním dílu první série objevili Tull. Zahráli 'Living in the Past' a titulní skladbu z právě vycházejícího alba 'Too Old to Rock 'N' Roll; Too Young to Die'. Pro zajímavost, pořadí skladeb v daném díle pořadu z LWT's South Bank Studios bylo následující:

Jethro Tull - Living in the past

Albert Hammond - 99 miles from L.A

Marc Bolan - London Boys

Sailor - Girls, Girls, Girls

Jethro Tull - Too old to rock'n'roll.....Too young to die

John Miles - Music

V rozhovorech pak Anderson mluvil o Mansfieldově snaze o pořad trochu jiného druhu, a později ve stejném roce v rámci propagace 9. studiového alba skupiny "Too Old to Rock'n' Roll..." měl Mansfield vyprodukovat televizní speciál, ve kterém by se v televizi odvysílalo celé album. Mělo se nakonec jednat jen o předstíraný zpěv na hudbu z alba, i když s malými změnami oproti vinylové verzi. Ale pro Tull to byla ojedinělá možnost propagace. Film měl být společně financován Ianem a Chrysalis, s Mansfieldem v čele jako producentem a režisérem.

Vydané album bylo natočeno lednu 1976 v Radio Monte Carlo s pomocí Maison Rouge Mobile Studia a Robina Blacka. Pro televizní show byla v Morgan Studios v Londýně ve dnech 26. -28. března 1976 natočena alternativní verze (splňující přísné regule Svazu hudebníků - Musicians Union), a to včetně některých nových aranžů pro flétnu.

Poté, co odešel v roce 1975 Jeffrey Hammond-Hammond, bylo Too Old to Rock 'n' Roll... prvním albem Tull, které představilo Johna Glascocka na basovou kytaru a doprovodný vokál. John, původně z kapel The Gods, Toe Fat a Chicken Shack, se se skupinou setkal jako člen seskupení Carmen, předskokanů Tull na jejich americkém turné v roce 1975.

Grafickou podobu dala obalu legenda britských kreslířů komiksů Dave Gibbons. Ten je znám svou prací na díle 2000AD a na komiksu 'Watchmen', plus spoluprací s legendárním spisovatelem grafických románů Alanem Moorem. Dave stojí také za dílkem The Secret Service (které bylo námětem k nedávnému špionážnímu filmu Kingsmen – The Secret Service).

Martin Webb z fanzinu AND vedl s Davem rozhovor. Mnohé zdroje uvádějí, že zmíněný televizní speciál byl natočen 26. dubna 1976 v hotelu Montcalm v Londýně; a to bez obecnstva. Nicméně, zdá se, že vystoupení proběhlo spíše ve velkém prostorném skladišti, více podobném prázdnému televiznímu studiu, než hotelu.

Přestože jsem se snažil na show sehnat lístek (vypráví Pat Kent), dostal jsem jen zdvořilou odpověď, že žádné lístky nejsou k dispozici. BBC přece jen tehdy v tomhle byla o tolik lepší! Chtěl jsem za každou cenu vystoupení natočit, a nakonec jsem přes známé sehnal video rekordér Philips N1500. Domácí videa ještě tehdy nebyla běžná, a jediné univerzální médium VHS ještě nebylo, a tak jsem vyrazil a koupil pásku Philips, abych měl na co nahrávku pořídit. Byla tehdy drahá, a musel jsem kvůli ní až do obchodu s technologiemi na Tottenham Court Road, kde sídlil také Lasky's a spousta dalších seriózních Hi-Fi obchodů. Za cenu libru za minutu jsem pořídit 45-minutovou pásku, ale viděl jsem výsledek jen jednou, a byla to krystalicky čistá nahrávka, ale bohužel jsem si to neměl na čem přehrávat. Páska skomírala v krabici se sbírkou

tullích rarit do roku 2012, kdy jsem ji nechal profesionálně digitalizovat. Firma se pochlapila a výsledná kvalita byla stále skoro stejná, jako původně. Stejně jako u spousty jiného tullího materiálu jsem byl zvědav, zda originální master nahrávky stále existují a doufal, že kdyby ne, tak moje kopie může zafungovat jako sběratelská verze.

Nahrávání videa znovu svedlo dohromady skupinu s tanečnicí ze souboru Pan's People Cherry Gillespiovou, která tančí na skladbě Salamander. V písni jsou jasně znát i jiné flétnové party. Vysílaná show také zahrnovala vystoupení dlouhodobého tullího aranžéra Davida, nyní Dee, Palmera (-ové).

Vystoupení se vysílalo na ITV dne 16. července 1976 ve 23.30. V oblasti Londýna bylo doprovázeno i simultánním stereofonním vysíláním rozhlasové stanice London's Capital Radio. V programu se předstíral zpěv s tím, že kapela hrála různé role z písni vydaného alba. Kromě uvedeného TV speciálu se celé album nikdy nedočkaló pódiové prezentace jinak, než předvedením hrstky písni na několika tullích show. Dodnes se také TV speciál nikdy nevydal ani neopakoval. Na YouTube byly celá léta nekvalitní kopie, většinou s označením času ve spodní části.

Anderson měl své důvody k uskutečnění této show. Kromě zřejmých propagačních snah ohledně vydání alba také řekl tisku, že sice byl několik let mimo zemi na koncertních turné, ale nyní, když si koupil dům a usadil se, překvapilo ho, jak málo progresivní hudby se vysílá, a chtěl v tomto ohledu ve spolupráci s televizí tuto situaci změnit. V té době byl poměrně průlomovým záměr dát příležitost kapele [jiné, než Beatles], a uvést premiéru nového alba přímo v TV bylo nevídané. Volba producenta Mike Mansfielda zaručovala jistý zájem. TV Times, britský televizní magazín, takto popsal, co se od projektu dalo čekat: "Zároveň budeme možná svědky zrození důležitého trendu v popu a v televizi. Vezmeme-li v úvahu, že kvalitní alba se mohou dobře prezentovat, možná brzy uvidíme přesun hudebních zájmů na naše obrazovky." Bohužel, i když předpověď byla správná, netýkala se Tull, ani progresivního nebo klasického rocku. TV hudební show se brzy přiklonily k punku a rádoby- mládežnické kultuře 'Yoof kulchur'. Využití TV jako doplňku k albům se nekonalo, pokud jste tedy nebrali v úvahu podivnou show na předchůdci MTV - programu QUBE, a po dobu dalších 10 (ne-li více) let se tedy v tomto ohledu nic nedělo, až do doby řady 'unplugged' vystoupení na MTV.

Anderson vysvětlil, že písni na albu jsou oddělenými skladbami a nemají ambici vyprávět komiksový příběh. Obecně se lidé domnívají, že písni Strip Cartoon (Komiks), vydaná později jako strana B singlu a jako bonus na rozšířené CD verzi alba, byla nahrána pro album. Ale není to tak, byla natočena až v květnu 1976. Snad Andersona inspiroval komiks na obalu alba? CD verze také obsahovala další skladbu, původně vystřiženou z LP, a sice Small Cigar (Doutníček). Dalším bádáním v archivech se objevilo pár nových klenotů, které se na album nikdy nedostaly, a také několik zajímavých kousků, které nakonec uvidí světlo světa na nadcházejícím vydání od Warnerů.

Kromě titulní skladby nebylo mnoho písni z alba od roku 1976 na žebříčkách, a přestože námět není mimo Británii příliš znám, dílo obsahuje několik skvělých skladeb, a je podle názoru Pata Kenta ve světle díla Tull silně nedocenenó.

Fota z TV speciálu „Too old...“ z roku 1976

JAMES ANDERSON

vyprávěl Martinu Webbovi, jak natáčel videa pro JETHRO TULL – ROCKOVOU OPERU

Září roku 2015 bylo pro Jamese Andersona perné. Na začátku měsíce vrcholila práce na více než půlroční tvorbě videí pro scénu prvních představení rockové opery. Poté, hned jak bylo po britské části turné, využil James své dovednosti z mateřské školky a vyráběl z kartonů a tkalounu hromadu svatebních oznámení – ano, na konci měsíce zlomil srdce tisíců dívek a oženil se s milovanou Kimberley. Plánování, plánování, plánování. Ale i přes nabitý diář se lákání oběda s pintou piva v Londýně ukázalo jako neodolatelné, a tak se uskutečnil rozhovor se Starým Webbem o tom, jak byl ten výjimečný projekt rockové opery pojat, rozvinut a dodán.

James je uveden v programu opery jako „tvůrce videa“, a také je autorem přední stránky obálky. Od mala se zajímal o výtvarnou tvorbu a nahrávání. Studoval také na universitě obor média, i když je na základní úrovni. Design ho vždycky zajímal. Jeho první prací byl obal alba jeho univerzitní skupiny, a pak už vždy připravoval plakáty a průkazky do zákulisí pro IA a JT. Předtím měl Ian i James problém najít člověka, který by vytvořil grafiku alb zasvěceně. Takže i když mohou být technick lepší, James teď lépe chápe pozadí práce a nápady IA. Vychází to pak rychleji a levněji.

Nové průkazky navržené Jamesem – beze zmínky o Ianu Andersonovi a beze zmínky o Rockové opeře, co to má znamenat....?

A zda je naděje, že bude za nějakou dobu k dostání živé DVD se záznamem z Opery? James říká, že v současné době nejsou v tomto ohledu pevné plány. Na britské části turné sice připevnil pro každý případ kamerky GoPro na bicí a na klávesy, ale náklady na řádné snímání show osmi kamerami by byly neuvěřitelné, přičemž DVD by se nakonec prodal jen „pár“. Například loňské DVD Live in Iceland bylo na prvním místě v amerických žebříčkách na základě prodaných 850 kusů v daném týdnu. Prodej tak nízkých počtů by nepokryl výdaje. Pro takový

počin by se musel najít partner. Aby fandové nemuseli spoléhat u nových písní jen na pochybná videa na YouTube, je možné, že budou k dispozici přes iTunes, ale pevné plány ještě nejsou. IA se vyjádřil v tom smyslu, že materiál z turné bude čekat, až IA se skupinou natočí živé DVD a CD někdy příští rok, rozhodně písně nehodlá vydat ve studiové verzi...

IAN ANDERSON NAVŠTÍVIL JETHRO TULLA

Kostel Sv. Bartoloměje, Dolní Basildon, Berkšír, 2. září 2015

Martin Webb

Přestože oba Jethro Tullové, jak farmář, tak skupina, jsou nyní zesnulí, Ian Anderson udržuje jejich jméno naživu svou „Rockovou operou“, tedy vytváří poctu Tullovi z let 1674-1741 s využitím hudby Tull z let 1968-2011.

Týden před zahájením britské části turné Ian navštívil malebný kostel ze 13. století, kde je Jethro Tull (farmář) pochován – částečně šlo o událost pro média

(o návštěvě informovaly zprávy z regionu na BBC TV), a částečně o Andersonovu vlastní pouť na místo posledního odpočinku osoby, která dala jeho kapele jméno. Netypicky pro mezinárodní rockovou hvězdu přijel sám, bez doprovodné PR partičky. Později se přiznal, že měl „hrůzu“ z toho, co ho čeká od shromážděných zástupců tisku v kostele, od místních obyvatel a fanoušků, a co se čeká od něj. Tak dělal to, co umí nejlépe – povídal si a hrál na flétnu. Po kávě a zákuscích se Ian postavil před kostel a oslovil návštěvníky kongregace. Zmínil, že není praktikující křesťan, ale křesťanskou církev podporuje. Navštěvuje také kostely a katedrály, a dělá v nich několikrát do roka charitativní koncerty na podporu zachování jejich budov. Protože jde o místa duchovního setkávání, a to bez ohledu na to, zda je člověk pravověrným věřícím či není. Letos bude hrát v lincolnské katedrále a v katedrále Sv. Albana.

Neznaje historii farmáře Jethro Tulla, cítil se Anderson v uplynulých letech stále více a více provinile, skoro jako kdyby spáchal to, čemu se dnes říká zcizení identity. Bylo to podle jeho slov téměř jako kdyby šlohnul Jethrovi kreditku, strčil si jí do kapsy když se Jethro nedíval, a pak si s ní kupoval dovolenou v Karibiku... Ian dokonce prohlásil, že si na jméno Jethro Tull vybudoval kariéru a vydělal hromady peněz. A i když se říká, že není známo, kde přesně je zde Jethro Tull pohřben, víme, že toto je obecně místo jeho posledního odpočinku. Takže až prý se začne země pod Ianovým nohama lehce zvedat, budeme vědět přesně, kde Jethro leží... Načež Ian zmínil koncept opery a námět budoucích potravinových problémů našeho světa. A chce toto téma pojednat s nadsázkou, protože když chceme přemýšlet o složitých a nepříjemných věcech, musíme se nejdříve nechat pobavit a nenásilně vtáhnout do tohoto druhu myšlenek.

Když Ian vyzval shromáždění k otázkám, všichni se vyhýbali očnímu kontaktu. A tak Anderson udělal to, co Martin Webb očekával – vyvolal ho: „Vy, pane!“ Následovala otázka: Pokud by se zde odehrávala epizoda z Dr. Who, a byli bychom všichni transportováni do 18. století, nebo kdyby Jethro Tull byl transportován k nám, co by mu Ian Anderson řekl? Následoval smích celého shromáždění a Ianova odpověď: „Asi bych mu řekl *sorry*, a pak se pokusil zahrát trochu na flétnu, což by mě mohlo v jeho očích trochu pozvednout. Myslíte si, že by to bral?“. Webb odvětil, že by také Jethro mohl chtít nějaké tantiémy, což opět vyvolalo smích. Jeden z místních

hostů pobavil shromáždění, když řekl, že jeho sousedi mysleli, že Jethro Tull, kterého jde fotit, je jeden komik z West Country. Na to Anderson pohotově reagoval, že skutečně, když jednou hrál v bristolském Colston Hall, odcházeli lidé dřív z představení, protože prý Jethro sice byl vtipný, ale bylo tam moc hudby a málo fórů. To vyvolalo před kostelem opět salvu smíchu. „A co bylo horší“, povídá Ian, „bylo, když jsem si poprvé uvědomil, že nás agent v roce 1968 pojmenoval po skutečné osobě, tak jsem si v první chvíli myslel, že jde o toho chlápka z Beverley Hillbillies, jménem Jethro Bodine. Vždycky jsem si myslel, že Jethro je americké křestní jméno, takové pro venkovského balíka. Ale pravda je taková, že jak Jethro, tak Tull jsou naprosto britská jména.“

Další otázka z publika se ptala na průměrný věk posluchačů IA.

Kolem 104... odvětil Ian, a opět vyvolal smích. Vysvětlil, že například Cliff Richard si za celá léta vybudoval velice pevné zázemí příznivců. Ian s politováním konstatoval, že je bohužel Cliff ve svých více než sedmdesáti letech ve mnohem lepší kondici, než většina jeho fandů – mnoho z nich už není mezi námi, nebo se již necítí moc dobře. Realitou dneška prý je, že baviči Andersonova typu často hrají stále staršímu a staršímu publiku. A může to být právě druhem hudby, že část ztráty těch starých nahrazuje získání nových příznivců v mladé části spektra. A je příjemné to vědět, zejména když vidíte na koncertech dospívající a dvacátníky, a říkáte si, zda je k té hudbě přivedla máti nebo taťka. Často si takhle předávají zájmy z jedné nebo ze dvou generací na další. Cliff, na druhé straně, to tak nemá s tím obnovováním mezi mládeží, což ho asi znepokojuje. Asi dokonce více než to, že se neprosadil v USA, z čehož je zahořklý. Anderson to ví, protože mu to Cliff řekl. To on dal Ianovi v mládí přesvědčení, že bavič nebo muzikant je to správné povolání. Takže Anderson Cliffovi a např. také Adamu Faithovi vděčí za vzor a jistotu, že rocková hudba není jen ta americká, nýbrž celosvětová.

Ian také živě zahrál Bourée, i když bez obvyklého chrochtacího závěru. Pak následovalo focení, rozhovory, selfies s fanoušky, interview s BBC. Místní lidé, hrdí na svého historického rodáka, byli nadšeni, že Ian vystoupil s takovou show, místo aby se zdržel jen formálních 10 minut. Starému Jethrovi by se to určitě líbilo....

A na závěr ještě pozvánka na A New Day Festival:

A NEW DAY FESTIVAL

5.-7. srpna 2016

Mt Ephraim Gardens, Hernhill, Faversham, Kent

To nejlepší z classic rocku, prog, blues a folku, v úžasné lokalitě. Účast zatím potvrdili např. :

IAN ANDERSON * WILKO JOHNSON * CARAVAN * FOCUS THE
BLOCKHEADS * CURVED AIR * MARTIN BARRE BAND STRAY * NINE
BELOW ZERO * THE ENID * HEAVY METAL KIDS KARNATAKA * KRANKSHAFT * THE
MENTULLS * FLUTATIOUS * SPANK THE MONKEY * JOHN OTWAY * LIMEHOUSE LIZZY * TOMMY JUSTICE *
MIKE SANCHEZ * JACKIE LYNTON * ROBIN BIBI * NASHVILLE TEENS * RODNEY BRANIGAN * KAZ HAWKINS &
HER BAND O' MEN * BONZO BILLS * TURNER ACADEMY OF IRISH DANCE * TRUE DECEIVERS *A FORMAL
HORSE

SUNDAY HEADLINER + MORE TO BE ANNOUNCED

Great bars and food stalls, arts & craft stalls, Morris dancers, music workshops, Daleks and other sci-fi characters, 1940's experience, Kidzone etc. Camping is available and parking is free. Full details at:

www.anewdayfestival.com

Individual day tickets will be available when line-up is finalised, but for now 3day tickets are available for just £75 (£35 under 16, under 10's FREE).

Tickets available online via Skiddle at www.anewdayfestival.com but AND readers can save money with lower booking fee at www.anewdaymag.co.uk. Avoid booking fee altogether by purchasing MAIL ORDER, with just a one-off payment of £5 per order (NOT per ticket) for handling and secure postage. Earlybird Prices valid until 7th October

ADULT 3day ticket £75 Youth 3day ticket £35

ADULT camping £10 Youth camping £7

Campervan (additional to individual camping) £20 standard, £30 large

Cheques payable to A New Day Festival (remember to include £5 for secure postage), to A New Day Festival, 21 Easedale Avenue, Melton Park, Newcastle upon Tyne, NE3 5TA.

AND REPORT 121 připravil Jetřich Tyl